

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010066
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010066.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému X. I., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného X. I. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.10.2020, sp. zn. 2T/11/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. februára 2021, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

X. I., narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom G., Ul. M. Z. XXXX/XX,
t. č. vo väzbe v P. a P. I. od XX.XX.XXXX,

u z n á v a v i n n ý m , ž e :

od presne nezisteného obdobia roku XXXX až do dňa XX.XX.XXXX v G., na ulici M. Z. XXXX/XX v spoločnej domácnosti sa opakovane neprímeraným spôsobom správal k blízkym osobám a to k manželke W. I. a k jej synovi maloletému D.G., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že vyvolával hádky, počas ktorých kričal na W. I., vulgárne jej nadával, raz sa stalo, že ju napadol fyzicky úderom do hlavy, čo oznámila na políciu, pričom toto oznámenie neskôr stiahla, fyzické a psychické násilie sa z jeho strany stupňovalo od roku XXXX takým spôsobom, že poškodenú niekoľkokrát za mesiac fyzicky napadol, a to tak, že ju sácal, udieral ju po hlave, škrtil zozadu oboma rukami, keď umývala riad, ťahal ju za vlasy, často jej odopieral večer spánok, vyhadzoval ju i deti zo spoločnej domácnosti, ako sa aj neprímeraným spôsobom správal voči jej synovi maloletému D.G., nar. XX.XX.XXXX, ktorého urážal tým, že ho oslovoval panghart, nadával mu do dilinov, že je drevený buzerant, posmieval sa mu a ponižoval ho aj v súvislosti so stravou so slovami, že „doma len ležíš, žerieš a serieš“ a že „ješ u mňa za moje peniaze“, preto maloletý D.G., nar. 01.04.2005 chodil radšej jesť do izby, vadilo mu, keď išiel D.G. ráno na toaletu, hovoril mu, „že smrdí“, a tiež, že nemá ísť na toaletu, lebo tam chce ísť on, nadával mu vulgárne, pričom naposledy dňa 18.10.2019 v čase o 23.45 hod. napadol fyzicky W. I. tak, že ju udrel do pravej strany tváre, škrtil ju oboma rukami na posteli, udieral ju do rôznych častí tela, opľul ju, čím jej spôsobil hematómy na tele, pričom uvedeným konaním došlo u poškodenej W. I., bytom M. Z. XXXX/XX k poruche jej psychiky v dlhodobom (približne dva roky) kontexte zmiešanej úzkostnej poruchy v popredí s potlačovanou anticipačnou anxiétou, a v súvislosti s traumatickou situáciou dňa 18.10.2019 utrpela akútnu reakciu na stres a maloletému D.G., nar. 01.04.2005, bytom M. Z. XXXX/XX spôsobil posttraumatickú stresovú poruchu, táto porucha nepriaznivo ovplyvňovala jeho spôsob života posledné dva roky, kedy s úzkosťou prežíval prítomnosť obžalovaného doma, pociťoval strach o život matky,

zobral na seba rolu ochrancu pod vplyvom dlhodobej úzkosti, prejavilo sa u neho zhoršenie sústredenia, školského výkonu a prechodne aj školského správania, vyhýbal sa pobytu doma,

t e d a :

blízkej osobe a osobe, ktorá je v jeho starostlivosti a výchove, spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje ich fyzické alebo psychické zdravie, odopieraním oddychu a spánku a tohto konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona za nezistených poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a nezistených priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, právoplatným dňa 01.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný X. I. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe, že:

od presne nezisteného obdobia roku 2017 až do dňa XX.XX.XXXX v G., na ulici M. Z. XXXX/XX v spoločnej domácnosti sa opakovane neprímeraným spôsobom správal k blízkym osobám a to k manželke W. I. a k jej synovi maloletému D.G., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že vyvolával hádky, počas ktorých kričal na W. I., vulgárne jej nadával, raz sa stalo, že ju napadol fyzicky úderom do hlavy, čo oznámila na polícii, pričom toto oznámenie neskôr stiahla, fyzické a psychické násilie sa z jeho strany stupňovalo od roku 2017 takým spôsobom, že poškodenú niekoľkokrát za mesiac fyzicky napadol, a to tak, že ju sácal, udieral ju po hlave, škrtil zozadu oboma rukami, keď umývala riad, ťahal ju za vlasy, často jej odopieral večer spánok, vyhadzoval ju i deti zo spoločnej domácnosti, ako sa aj neprímeraným spôsobom správal voči jej synovi maloletému D.G., nar. 01.04.2005, ktorého urážal tým, že ho oslovoval panghart, nadával mu do dilinov, že je drevený buzerant, posmieval sa mu a ponižoval ho aj v súvislosti so stravou so slovami, že „doma len ležíš, žerieš a serieš“ a že „ješ u mňa za moje peniaze“, preto maloletý D.G., nar. XX.XX.XXXX chodil radšej jesť do izby, vadilo mu, keď išiel D.G. ráno na toaletu, hovoril mu, „že smrdí“, a tiež, že nemá ísť na toaletu, lebo tam chce ísť on, nadával mu vulgárne, pričom naposledy dňa 18.10.2019 v čase o 23.45 hod. napadol fyzicky W. I. tak, že ju udrel do pravej strany tváre, škrtil ju oboma rukami na posteli, udieral ju do rôznych častí tela, oplul ju, čím jej spôsobil hematómy na tele, pričom uvedeným konaním došlo u poškodenej W. I., bytom M. Z. XXXX/XX k poruche jej psychiky v dlhodobom (približne dva roky) kontexte zmiešanej úzkostnej poruchy v popredí s potlačovanou anticipačnou anxiétou, a v súvislosti s traumatickou situáciou dňa 18.10.2019 utrpela akútnu reakciu na stres a maloletému D.G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Z. XXXX/XX spôsobil

posttraumatickú stresovú poruchu, táto porucha nepriaznivo ovplyvňovala jeho spôsob života posledné dva roky, kedy s úzkosťou prežíval prítomnosť obžalovaného doma, pociťoval strach o život matky, zobral na seba rolu ochrancu pod vplyvom dlhodobej úzkosti, prejavilo sa u neho zhoršenie sústredenia, školského výkonu a prechodne aj školského správania, vyhýbal sa pobytu doma.

Za to mu bol podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák., za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, ktorý v ten istý deň nadobudol aj právoplatnosť, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka Okresnej prokuratúry G. (ďalej len prokurátorka), ihneď po jeho vyhlásení odvolanie v neprospech obžalovaného, čo do výroku o vine aj o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietala právne posúdenie skutku súdom I. stupňa ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Uviedla, že znaleckým skúmaním znalkyne W.. S. Q. bolo preukázané, že poškodený maloletý D. G. následkom konania obžalovaného utrpel posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá je diagnózou označovanou J u poškodenej W. I. zistila poruchu psychiky v dlhodobom, približne dva roky, kontexte zmiešanej úzkostnej poruchy v popredí s potlačovanou anticipačnou anxiétou, ktorá u nej pretrváva, súd I. stupňa však na túto závažnú skutočnosť neprihliadol. Poškodení v dôsledku konania obžalovaného utrpeli následky na duševnom zdraví a boli závažným spôsobom ovplyvnení na bežnom spôsobe života, pričom psychiatrické diagnózy je nutné považovať za závažné ochorenia vyžadujúce si dlhodobú liečbu, čím teda došlo k ťažkej ujme na zdraví u poškodených a konanie obžalovaného bolo treba posudzovať podľa § 208 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Ďalej namietala, že napriek tomu, že súd I. stupňa mal za preukázané, že ku skutku malo dôjsť od presne nezisteného obdobia roku 2017 až do dňa 18.10.2019, a teda ide o obdobie dvoch rokov, s touto skutočnosťou sa z hľadiska posúdenia skutku nevysporiadal, pričom z hľadiska súdnej praxe je toto obdobie posudzované ako dlhší čas, čo odôvodňuje použitie kvalifikácie podľa § 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. Mala za to, že konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať v zmysle podanej obžaloby, a teda ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ s poukazom na § 138 ods. písm. b/ Tr. zák. a následne obžalovanému uložiť zodpovedajúci trest, keďže zákonná sadzba takto kvalifikovaného trestného činu je v rozmedzí od 7 do 15 rokov a obžalovaný sa dopustil dvoch úmyselných činov, v oboch prípadoch zločinu, preto v tejto súvislosti poukázala aj na § 41 ods. 2 Tr. zák. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil a súčasne tomuto vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadol aj obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. N. uviedol, že sa nestotožňuje s odvolaním Okresnej prokuratúry Topoľčany a toto navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. V konaní bolo preukázané, že jeho manželstvo s poškodenou bolo zvláštne, pod rôznymi turbulenciami, pričom vždy došlo k ukľudneniu situácie a peknému obdobiu. Bolo preukázané, že k hádkam a výčitkám došlo po tom, ako ho poškodená podviedla. Pri týraní v domácnosti je ťažké toto preukazovať a jediné, čo môže danú situáciu objasniť, sú výpovede svedkov, ktorý s nimi dochádzali do styku a ako vnímali ich vzťah a správanie sa k deťom či už na verejnosti alebo v súkromí pri rôznych stretnutiach, pričom vypočutí svedkovia jednoznačne potvrdili, že sa vždy správal ako k svojmu vlastnému, tak svojmu nevlastnému synovi vždy dobre, dával im voľnosť. Celé toto trestné konanie vzniklo ako následok toho, že jeho nevlastný syn X. ho napadol nožom, teda možno sa domnievať, či to nebol zo strany poškodenej akt, ako zachrániť syna pred možných stíhaním, keďže je zvláštne, že utekal do inej miestnosti, aby sa vrátil a dopíchal ho, pričom v spálni bolo množstvo predmetov, ktorými ho mohol v rámci zachraňovania poškodenej udrieť. Tiež podotkol, že poškodená mala obdobia, že keď sa zaľúbila do iného muža, mala tendenciu odísť a možno to tak bolo i v tomto prípade. Dôkazy jednoznačne potvrdzujú, že sa voči deťom správal dobre, preto bol názoru, že jeho konanie môže byť posudzované maximálne ako priestupok voči občianskemu spolunažívaniu a nie ako trestný čin týrania. Navrhol, aby bol spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora uviedla, že čo sa týka písomných dôvodov odvolania, tieto nechce nijakým spôsobom zmeniť ani doplniť. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že konanie obžalovaného bude právne kvalifikovať v zmysle obžaloby a následne mu uloží v zmysle § 208 ods. 3 Tr. zák., nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a za použitia § 42 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov 8 mesiacov a na výkon tohto trestu ho zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/29/2020.

Obhajkyňa obžalovaného JUDr. N. sa v plnom rozsahu pridrжала písomných dôvodov odvolania obhajcu obžalovaného JUDr. N., ktorý sa ich taktiež pridržal vo všetkých bodoch. E. navrhli odvolanie okresnej prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť a obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný uviedol, že odvolanie podal z toho dôvodu, že je nevinný vo všetkých bodoch obžaloby, svoju nevinu môže preukázať formou ústavného telefónu, kde sa jeho manželka jasne priznala, že toto všetko bolo umelo vytvorené, že to takto nechcela, že hlavne v záveroch znalkyne Q. je veľké klamstvo, hlavne v tom, ako mohla za 15 minút zistiť, že chlapec bol týraný. Svoju nevinu jasne preukázal fotkami, ktoré predložil a ktoré sa nachádzajú v spise, ako aj USB-kľúčom, na ktorom sa nachádzajú fotky a videá týkajúce sa rodiny, platil aj všetky úhrady na dovolenky a výlety. K otázkam členiek senátu uviedol, že čo sa týka jeho napadnutia synom X., on bol svedkom ich hádok, zrejme si to zle vysvetlil, mohol mať stresy a zľaknúť sa. To, že ho napadol nožom, keď bol s manželkou v spálni, bolo v dôsledku toho, že si zrejme zle vyhodnotil situáciu. Manželka ho každé dva roky podviedla, o čom svedkom, ktorí písali listy zrejme hovoril, avšak keď to bolo poslednýkrát, tak o tomto vedeli. Prečo spával X. s maminou, k tomu uviedol, že často pracoval ako krupier, taxikár, nepoprel, že videl medzi ním a manželkou konflikty v tom smere, keď jeho manželka zistila, že jej bol neverný alebo naopak, že ona bola neverná jemu. X. spával s manželkou z toho dôvodu, že on bol stále preč. K tomu, čo uviedol, že videl, ako bil poškodenú, mu na jeho otázku povedal, že počul to, alebo mu to povedali alebo aj to, že to sám videl, avšak si nevie vysvetliť, ako to takto mohol vyhodnotiť. So synom sa o týchto otázkach nebaví, bola to len jeho reakcia na znalecký posudok, alebo na výpoveď znalkyne. Zotrval na svojich návrhoch na doplnenie dokazovania, ktoré zaslal súdu a ktoré sa nachádzajú na č.l. 1113 a 1122-1126, aby ho uskutočnil okresný súd. V konečnom návrhu súhlasil s tým, čo uviedli jeho obhájcovia.

Krajský súd na verejnom zasadnutí podľa § 269 Trestného poriadku vykonal dokazovanie oboznámením a čítaním doplnenia dôkazov a svedeckej výpovede doručených B. W. č.l. 1056-1058, listu B. W. č.l. 1077-1078, 1079-1081 a listu N. O. č.l. 1082. Obžalovaný uviedol, že s obsahom uvedených listov súhlasí.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorkou, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné. Naopak, čo sa týka odvolania obžalovaného, dospel k záveru, že toto je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámením sa s námietkami uvádzaných v písomných dôvodoch odvolania prokurátorky odvolací súd zistil, že súd I. stupňa sa dopustil viacerých pochybení.

Na obžalovaného bola podaná obžaloba pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ s poukazom na § 138 ods. písm. b/ Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní súd I. stupňa vykonával jednotlivé dôkazy týkajúce sa skutku, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu a v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na hodnotenie týchto dôkazov tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Čo sa týkalo vykonaného dokazovania pred súdom I. stupňa a následného hodnotenia vo veci vykonaných dôkazov, v tomto smere poukazuje odvolací súd na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd I. stupňa podrobne poukázal na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy a tieto hodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Odvolacím súdom však ustálenie záveru o absencii kvalifikačného znaku „po dlhší čas“ nepovažoval za správne. V tejto

súvislosti považoval za potrebné uviesť, že korekcia skutkovej vety, spočívajúca v zmene začiatku páchania skutku obžalovaným oproti tomu, ako bol vymedzený v obžalobe (od roku 2013) zodpovedá vykonanému dokazovaniu. Bolo však potrebné prisvedčiť odvolacej argumentácii prokurátorky v tom smere, že už takéto obdobie (2 roky) je z hľadiska súdnej praxe a ustálenej judikatúry považované za dlhší čas, ktorý ako osobitný kvalifikačný znak podmieňuje kvalifikovanie skutku podľa § 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Odvolací súd sa však s odvolaním prokurátorky nemohol stotožniť v časti namietania skutočnosti, že konaním obžalovaného došlo u poškodených k ťažkej ujme na zdraví a teda toto konanie treba posudzovať aj podľa § 208 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Ťažkú ujmu na zdraví definuje Trestný zákon v ustanovení § 123 ods. 3 a 4 taxatívnym vymenovaním druhov vážnych porúch zdravia a vážnych ochorení. Pri následku akým je porucha psychiky, ktorá bola konštatovaná znalcami u oboch poškodených v osobitných rysoch, je nevyhnutné skúmať, či ide o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, teda takú, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodených. Vzhľadom na túto explicitnú zákonnú úpravu teda nemožno bez ďalšieho prijať záver, že znalcom určená psychiatrická diagnóza zodpovedá ťažkej ujme na zdraví ako pojmu trestného hmotného práva. Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. S. Q. v rámci vypracovaného znaleckého posudku na oboch poškodených ako ani pri výsluchu na hlavnom pojednávaní v tejto súvislosti nič nekonštatovala a z lekárskej správy MUDr. G. N. zo dňa 14.11.2019 vyplýva, že maloletý poškodený bol v psychiatrickej ambulancii evidovaný od 09.08.2016 do 21.11.2016, odvtedy o ňom nemá žiadne správy.

Vina obžalovaného zo skutku, ktorý súd I. stupňa správne ustálil vypustením konaní obžalovaného, ktoré bez dôvodných pochybností dokazovaním preukázané neboli (že obmedzoval maloletého na strave, na hygiene, zakazoval mu chodiť von, vyhadzoval ho z domu), bola preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodenej W. I., maloletých poškodeného D. G. a svedka D. N., nepriamo aj závermi znaleckých posudkov W. Q. a B. M. a výpoveďou triednej učiteľky maloletého poškodeného a správou zo základnej školy, ktorú maloletý navštevuje, a fotodokumentáciou zranenia poškodenej zo dňa 18.10.2019, a to vo všetkých znakoch skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ s poukazom na § 138 ods. písm. b/ Tr. zák. Nemožno sa stotožniť s odvolacími námietkami obžalovaného v nijakom smere, keďže vyššie uvedeným spôsobom bolo preukázané, že jeho konanie voči poškodenej manželke prekročilo „turbulencie“ v manželstve spôsobené neverou a že maloletý D. G. sa snažil brániť a ochraňovať svoju matku, čo uviedol sám pri výsluchu a čo konštatovala i znalkyňa, pričom možno sa dôvodne domnievať, že preto na obžalovaného reagoval dokonca použitím kuchynského noža. Čo sa týka tvrdenia obžalovaného, že svedkovia z ich okolia vedia o tom, čo sa deje za zatvorenými dverami ich domácnosti najviac, s tým sa stotožniť nemožno, pretože utajovanie domáceho násillia pred okolím je prirodzené ako pre jeho obeť, tak pre páchatel'ov. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť aj jeden zo záverov znaleckého posudku znalca PhDr. Mathého o charakteristickej dvojitvárnosti obžalovaného v interpersonálnom kontexte.

S návrhmi na doplnenie dokazovania adresovanými súdu od svedka W. a svedkyne O. sa odvolací súd na verejnom zasadnutí kontradiktórnym spôsobom oboznámil, nevzhliadol však potrebu týchto svedkov k veci aj osobitne vypočuť. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že argumenty, ktoré prezentovali, odrážajú iba ich subjektívny názor na predmet konania a osobu obžalovaného a z pohľadu otázky viny obžalovaného zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nie sú relevantné. Osobám v procesnom postavení svedkov neprislúcha hodnotiť vykonané dôkazy.

Čo sa týka výroku o treste, súd I. stupňa správne ukladal súhrnný trest vo vzťahu k skoršiemu odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, ktorého výrok o treste a ostatné rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce, pokiaľ stratili svoj podklad, takto zrušil. Postupujúc analogicky podľa zásad ukladania úhrnného trestu však mal už súd I. stupňa, napriek tomu, že skutok nesprávne právne kvalifikoval, aplikovať asperačnú zásadu uvedenú v § 41 ods. 2 Tr. zák., keďže vyššie uvedeným rozsudkom bol obžalovaný odsúdený za zločin (ako správne poznamenala i prokurátorka v podanom odvolaní). Vychádzajúc zo zákonnej trestnej sadzby 7 až 15 rokov sa postupom podľa citovaného ustanovenia horná hranica tejto sadzby zvyšuje o jednu tretinu, teda na 17 rokov 8 mesiacov. Z dôvodu aplikácie asperačnej zásady potom nie je možné obžalovanému pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (spáchal viac trestných činov), nakoľko takémuto duplicitnému použitiu

príťažujúcej okolnosti bráni zásada ne bis in idem zakotvená v ustanovení § 38 ods. 1 Tr. zák. So záverom o nezistení poľahčujúcej okolnosti sa odvolací súd stotožnil.

S prihliadnutím na charakter činu a jeho okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody ukladaný na dolnej hranici vyššie uvedenej upravenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov je primeraný a zodpovedá požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie a výchovnému účelu trestu. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného rovnako ako súd I. stupňa zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody mu uloženého za úmyselný trestný čin, respektíve vôbec.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.